

Landstinget gjorde, og som man derfor ønskede at se besvaret med en tilsvarende Indrømmelse fra dette Ting ved Vedtagelsen af en Brændevinsskat. Jeg fremhævede yderligere det Faktum, at det jo var givet, at der i Kommissionsforslaget ikke fandtes noget Forslag til en saadan Forhøjelse af Brændevinsbrændingsafgiften, og at dette derfor formentlig kunde være et Moment, som snarere vilde fastholde de Vanskeligheder, som vare til Stede for en Overenskomst i Foraaret end fjerne dem. Og dette saa meget mere, som man saa havde søgt at tilvejebringe en større Del af den Indkomst, som Brændevinsbrændingsafgiftens Forhøjelse skulde have givet, ved at forøge Indkomst- og Formueskatten ret betydeligt, med over 3 Millioner Kroner. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds sagde hertil, at man jo maatte gaa til saa høj en Indkomstskat, som han maaske i og for sig heller ikke syntes at finde særdeles ønskelig, for at kunne gaa til saa stor en Overførelse, som han anser for nødvendig. Det forekommer mig dog, at dette er en noget bagvendt Vej at gaa, at det naturlige vilde være, at man først overvejede, hvormeget man fornuftigt og hensigtsmæssigt kunde lægge paa en Formue- og Indkomstskat og derefter, hvormeget man saa havde at disponere over til Overførelse til Kommunen. Det ærede Medlem udtalte endvidere, at det ogsaa var dette, som gjorde det nødvendigt at gaa til en stigende Skala for at faa de fornødne Indtægter, og han gjorde gældende, at denne stigende Skala var meget moderat. Jeg skal nu gerne erkende, at for saa vidt man overhovedet skal ind paa en stigende Skala, er den Skala, der her er foreslaaet, nærmest at betegne som moderat. Men Spørgsmaalet er jo her mere et Principspørgsmaal, om man overhovedet skal gaa til denne Skala, og navnlig fordi det maa erkendes fra alle Sider, og erkendes af selve Kommissionen, at en stigende Skala efter sin Natur altid maa blive mere eller mindre vilkaarlig, og det er et vilkaarligt Skøn, om man i saa Henseende træffer det rette eller ej. Det er deri, at Modstandere af den stigende Skala se Faren ved denne. Har man først godkendt Princippet, er der ikke noget Punkt, hvor man egentlig kan gøre Holdt og Modstand, thi saa maa det erkendes, at den ene stigende Skala kan være lige saa berettiget som den anden; der er ikke noget Punkt, hvor man kan sige: Her maa der nødvendigvis gøres Holdt. Nu udtalte det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valg-

kreds (C. Hage) i Gaar, at det jo i Grunden galdt om alle Skattetakster, at de vare vilkaarlige. Det var vilkaarligt, sagde det ærede Medlem, at Tolden paa Kaffe blev sat til 12½ Øre. Ja, ganske vist er der noget vilkaarligt deri, men saa absolut vilkaarligt er det dog ikke, for saa vidt man dog har søgt i alt Fald ved Toldlovens Satser at sætte dem i et vist Forhold til Varenes Værdi, at dette ikke altid er lykkedes, og at Udviklingen i Tidens Løb har forrykket det oprindelig fastsatte Forhold, er noget andet. Men det er ikke her, at Sammenligningen ligger. Nej, vil det ærede Medlem gøre en virkelig Sammenligning mellem den her foreslaaede stigende Skala og Tolden paa Kaffe, maatte det nærmest være den, at man sagde: Man fastsætter Tolden paa Kaffe til 12½ Ø., men for de store Forbrugere skal den være 15 Ø. Saa havde man Parallellen til den stigende Skala. Det ærede Medlem for Odense (Scavenius) søgte dernæst at paavise, at man nu med dette Forslag havde undgaaet den Fare — det var hans Ord —, som der var i forrige Samling for, at man ved Siden af disse Skatteoverføringslove kunde komme til en frihandelsvenlig Toldlov. Den Fare, han saa deri, var da navnlig den, at man, efter først at have behandlet Byerne ret haardt ved de to direkte Skattelove og lagt ret betydelige Byrder paa dem, skulde yderligere svække det hele Grundlag for deres økonomiske Erhvervsliv. Men den Fare, paastod det ærede Medlem, var nu overstaaet og bortfalden, thi nu var Toldreformen undgaaet. Ganske vist var der fra en enkelt Side i Kommissionen fremhævet det ønskelige i alligevel at faa en Toldreform; men dette var jo kun et Mindretal.

Jeg skal blot her indskyde den Bemærkning, at dette Mindretals Ønsker i saa Henseende jo staa uimodsagte i Kommissionens Beretning og stemme meget godt med de almindelige Bemærkninger, Kommissionens Flertal har fremsat Side 5 og 6; men dernæst fremkom straks det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) med den Erklæring, at han ikke var enig med det ærede Medlem for Odense, og at han netop mente, man skulde søge ogsaa at komme til en Toldreform, en Reform af de indirekte Skatter overhovedet, naar først denne Sag var færdig, og han gjorde gældende, at selv om man vilde, kunde man ikke give nogen Garanti for, at noget saadant ikke skete, da jo Rigsdagen maatte staa frit over for tidligere Beslutninger.

Ja, det er fuldkommen rigtigt. Jeg